

Naalakkersuisut siulittaasuat – Múte B. Egede (allatsit@nanoq.gl),
MF Aki-Matilda Høegh-Dam (akimatilda@ft.dk),
MF Aaja Chemnitz Larsen (aaja.larsen@ft.dk),
Borgmesteri Kommune Kujalleq (kommune@kujalleq.gl),
Borgmesteri Kommuneqarfik Sermersooq, (kommunikation@sermersooq.gl),
Borgmesteri Qeqqata Kommunea (qeqqata@qeqqata.gl),
Borgmesteri Kommune Qeqertalik (qeqertalik@qeqertalik.gl),
Avannaata Kommunea (avannata@avannaata.gl),
Kopi: Institut for Menneskerettigheder (info@humanrights.dk).

05.01.2022

Åbent brev vedr. vilkår for grønlandske børn anbragt i Danmark samt deres familier.

I vores virke i den frivillige forening **Mentor Immanuel**, har vi kontakt med en del grønlandske familier, som af forskellige grunde, har fået anbragt deres børn i Danmark. Der kan være tale om både frivillige- eller tvangsanbringelser.

Der er flere umiddelbare problemstillinger, som **Mentor Immanuel** anser som værende presserende vedr. vilkårene for anbragte børn og deres familier, som vi kort vil beskrive i nedenstående i håb om, at denne skrivelse vil danne grundlag for snarlige løsninger.

Forældres ønske om at vende retur til Grønland med børn til fortsat anbringelse i Grønland.

Vi er i vores frivillige arbejde i **Mentor Immanuel** i kontakt med mange familier og er blevet gjort bekendt med, at der er adskillelige familier med anbragte børn, der har et stort ønske om at vende retur til Grønland eller, som allerede er vendt retur til Grønland uden deres anbragte børn. De ønsker at vende retur til Grønland for at reetablere deres liv, idet deres fortsatte liv i Danmark er blevet formålsløst efter deres barn/ børn er blevet anbragte.

Mange af de nuværende familier, der ønsker at rejse retur til Grønland, men ikke ønsker at efterlade deres børn i fortsat anbringelse i Danmark, kan bl.a. have så ringe danskundskaber, at det må anses som værende illusorisk, at det fremtidigt ikke vil være muligt at etablere sig på det danske arbejdsmarked eller, at opnå en uddannelse. Der er mange, der fx først er i gang med at lære dansk på nuværende tidspunkt og har behov for tolkebistand ifm. møder med forskellige instanser.

Det er **Mentor Immanuel's** vurdering, at disse familier har bedre muligheder for at opnå og opretholde en normaliseret hverdag med arbejde og studier i Grønland til det bedre, idet der i anbringelsessager fx tillægges stor vægt på deres økonomiske forhold. Mange af forældrene med anbragte børn er, eller har været, på overførselsindkomst og modtager kontanthjælp og er tilknyttet jobcentre eller lign.

Iht. bekendtgørelse BEK nr. 647 af 30/05/2017 (Grønlandsbekendtgørelsen), er det muligt at få overført grønlandske børns anbringelse i Danmark til Grønland til fortsat anbringelse, såfremt der bl.a. kan findes passende plejefamilier eller døgninstitutioner i Grønland, der kan modtage disse. Det vil herefter være en afgørelse, der træffes af den anbringende danske kommune. Såfremt der træffes afgørelse om, at de grønlandske børn kan overleveres til fortsat anbringelse i Grønland, er det den anbringende danske

kommune, der er forpligtet til at betale for omkostningerne forbundet hermed, indtil det fyldte 18 år, eller indtil barnet/ børnene kan hjemgives. I yderste tilfælde, vil der kunne henvises til EMRK artikel 8 – retten til familieliv, sammenholdt med ILO-konvention nr. 169.

Denne bekendtgørelse har desværre ikke tidligere været anvendt eller påberåbt af forældre på grund af manglende rådgivning om bekendtgørelsen. Flere forældre ville have udnyttet muligheden i bekendtgørelsen, såfremt der var kendskab hertil.

Mentor Immanuel bemærker og finder det bekymrende, at flere forældre, der har udtrykt ønske om at rejse retur, eller allerede er rejst til Grønland, ikke har været oplyst om mulighederne i bekendtgørelsen. Vi anbefaler, at der sker en afklaring af, hvem der har rådgivningsforpligtigelsen ifm. bekendtgørelsen og mulighederne heri. Vi rådgiver de familier, der henvender sig til **Mentor Immanuel** om muligheden og såfremt der er indgået en partsrepræsentationsaftale med **Mentor Immanuel**, tager Mentor Immanuel den indledende kontakt til den anbringende kommune.

Flere forældre har udtrykt mulighed for at opretholde dem selv og der er ingen af de familier/ forældre, der har udtrykt ønske om at vende retur til Grønland, der er diagnosticeret med et fx alkoholmisbrug, selvom det evt. fremgår af deres dokumenter i kommunalt regi, ofte på grund af misvisende oplysninger. De grønlandske myndigheder forventes, i denne sammenhæng, at skulle tilvejebringe oplysninger om, hvorvidt der er egnede plejefamilier eller døgninstitutioner, som de grønlandske børn, kan fortsætte deres anbringelse hos.

Mentor Immanuel henleder hermed de politiske beslutningstagere og kommunernes opmærksomhed herpå og anmoder om, at være behjælpelige med at facilitere drøftelser og barrierer om familiernes ønske om at vende retur til Grønland i samarbejde med relevante instanser.

Manglende respekt og iagttagelse af opretholdelse af sprog og kultur m.m.

Vi har i vores virke i **Mentor Immanuel** bemærket, at der er en manglende respekt for den grønlandske kultur og sprog. Oftest anbringes grønlandske børn enten hos danske plejefamilier eller institutioner, hvor det ikke er muligt for forældrene at opretholde hverken sprog eller kultur for deres anbragte børn.

Der er nogle familier, der har fået børn anbragt, hvor det er blevet nødvendigt, at der iværksættes en tolk, når der er samvær mellem forældre og børn. De er blevet fremmede for hinanden og forstår sprogligt eller kulturelt ikke længere hinanden.

Mentor Immanuel finder det bekymrende, at der er en ringe forståelse og respekt for det grønlandske sprog og den grønlandske kultur og nedenstående er blot ét eksempel ud af mange, hvor det kommer til udtryk, hvordan en kommune mener, at opretholdelse af kultur og sprog skal foregå.

I nedenstående fremgår et kort uddrag af afgørelse fra en kommune, hvor ekstra samvær, i forbindelse med en juletræsfest, blev afvist. Den pågældende kommune, anser det tilsyneladende muligt for forældrene, at opretholde børnenes sprog og kultur ved, at der synges grønlandske sange gennem telefonen samt, at plejefamilien lader de anbragte børn, mødes med andre grønlandske børn, der også er anbragte. Mentor Immanuel vurderer, at det er alt for kortsigtede løsninger, hvor der ikke gøres noget

ekstraordinært for at opretholde oprindelige folks sprog og kultur, når grønlandske børn anbringes i Danmark, hvor mange fx har 1 times samvær pr. 14. dag.

Både familieafdelingen og plejefamilien understøtter gerne, at både [ ] har kendskab til deres kultur. Plejefamilien understøtter, at børnene kender til deres biologiske netværk, kultur og deres egen historie. Plejefamilien er tovholder på gruppen "grønlandske børn i Vejle", hvor [ ] møder andre anbragte, grønlandske børn. Grundet COVID-19 situationen har plejefamilien sammen med [ ] [ ] mødtes én gang med de andre grønlandske anbragte børn og deres plejefamilie på en naturlegeplads, som tilgodeser [ ] behov for at være aktive udenfor, hvor de samtidig har god plads og mulighed for at trække sig /holde afstand fra andre sammen med plejefamilien, når de har brug for det.

Til børnenes samvær med jer deltager desuden grønlandsk tolk til børnenes samvær med jer for at understøtte børnenes kommunikation med jer og da [ ] når han er træt og ikke har meget overskud, har svært ved at huske det danske sprog. På mødet den 15.06.21 har I desuden indgået aftale med forvaltningen om, at I som forældre synger en grønlandsk sang med børnene f.eks. når de ringer sammen og synge grønlandsk sang ved samvær med børnene og/eller fortæller om positive oplevelser fra deres hverdag. Til mødet den 15.06.21 oplyser [ ] at hans guitar er gået i stykker, men at han overvejer at købe en ny. Han oplyser desuden, at han vil bede sin datter om at sende grønlandske sange og tage dem med til samvær og at de (forældrene) vil tage en grønlandsk børnebog med til næste samvær. I har endnu ikke fulgt aftalen, men Familieafdelingen anbefaler fortsat, at I ved samvær og telefonsamtaler fortæller børnene dels om jeres hverdag og dels taler med børnene om den grønlandske kultur og synger med børnene på grønlandsk, så de lærer de grønlandske sange.

I forhold til at I oplever, at der har været kontakt mellem tidligere samværskonsulent og netværk omkring deltagelse i juletræsfest sidste år, så er det ikke noget, som Familieafdelingen har kendskab til. Til jeres orientering så er det alene Familieafdelingen, som kan træffe afgørelse om rammerne for det overvågede samvær som eksempelvis deltagelse i en juletræsfest, det kan samværskonsulenten ikke. Det er således godt, at I har rettet henvendelse til Familieafdelingen med jeres anmodning om ekstra samvær og deltagelse i juletræsfesten i år, da det netop er i Familieafdelingen, at der tages stilling til vilkår for samvær.

Mentor Immanuel har fået samtykke til at videreformidle ovenstående dele af afgørelsen og heri henvises der til, at det er faren, når han bliver træt, ikke kan huske de danske ord, hvorfor der er tolk med til samværene. Mange får, som nævnt, besked på, at de ikke må tale grønlandsk under samværene.

Trods begrænset samvær, er opretholdelsen af sprog og kultur, pålagt forældrene jf. afgørelsen, og det er ikke en enkeltstående sag. Såfremt det er forventet og pålagt forældrene at have ansvaret for opretholdelsen de anbragte børns sprog og kulturelle baggrund, fordrer til yderligere samvær eller ekstraordinære indsatser, såfremt dette ansvar udelukkende pålægges forældrene. I **Mentor Immanuel** optik, har Staten Danmark, pligt til at sørge for opretholdelsen heraf, når kommunerne, på vegne af Staten har anbragt børnene, idet de anbragte børn befinder sig i et kulturomt område i anbringelsesperioden. Vi er bekendte med, at Socialminister Astrid Krag, har udtalt, at beskyttelsen af børnene til enhver tid går forud for børnenes ophav og opretholdelsen heraf. Det er dog **Mentor Immanuel** vurdering, at det ene ikke udelukker det andet, men at Staten må forpligte sig hertil.

Mentor Immanuel vil ikke lægge skjul på, at nogle anbringelser er fuldt ud berettigede, men at nogle sager er så fejlbehægtede, at anbringelsesgrundlaget må anses som yderst tvivlsomt og i gråzonerne, hvor socialrådgiverne ofte foretager lægefaglige og psykologiske vurderinger, som de ikke har kompetencerne

til. Forældre kan, af socialrådgivere, være diagnosticerede med hjerneskader, alkoholmisbrug, depression med bekymring for udvikling af depressionen til mani og bipolarlidelser m.m. Vi har en enkelt sag, hvor socialrådgiveren i samarbejde med en psykolog, og udelukkende på grund af morens "formodede" alkoholindtag under graviditeten, har diagnosticeret barnet med neurologiske skader. Moren afleverede negative tests under graviditeten og barnet blev abstinensscoret ved fødslen og der var ingen indikationer for alkoholindtag under graviditeten, men barnet blev tvangsfjernet ved fødslen. Barnet har nogle udfordringer i dag, som tilskrives neurologiske skader på baggrund af et "formodet" alkoholindtag under graviditeten, som udelukkende en læge med speciale i neurologi kan vurdere, men kommunen nægter at lade barnet undersøge af en neurolog, hvorfor anbringelsen hviler på et yderst tvivlsomt grundlag på 3. år. Vi har som partsrepræsentanter for flere familier været medvirkende til at forsøge at rette op på misvisende informationer i sagerne, hvilket ofte er forgæves og hvorfor adskillelige sager bærer præg af fejl og mangler og socialfaglige vurderinger og konklusioner, som ikke kan efterprøves i Danmark. Det kræver en forvaltningsdomstol, som man i Danmark er tilbageholdende med at oprette, men forefindes i de lande, som Danmark ofte sammenligner sig med.

Mentor Immanuel har en forhåbning om, at der på grund af adskillelige gråzoneanbringelser, som i flere tilfælde tilsyneladende mere beror på fordomme om grønlandere end de faktiske forhold, at der kan iværksættes tiltag, hvor børn og deres familier, uanset anbringelsesgrund, sikres kendskab til deres ophav, opretholdelse af deres sprog og kultur fx ved at opnå ret til fx en årlig rejse til Grønland eller lign. I Danmark tager det meget lang tid at få en klage igennem til en klageinstans fx min. et år ved psykolognævnet og det samme gør sig gældende i Ligebehandlingsnævnet.

Mentor Immanuel finder det i øvrigt meget bekymrende, at det er konstateret, at 70 % af anbringelserne af grønlandske børn er frivillige. Det vil sige, at de grønlandske børn er anbragt efter aftale mellem kommune og familie og oftest med formaninger om, at forældre kan få deres børn hjem igen (efter fx sygdom ex familien Platou, familien K.) og med påstand om, at accept af en frivillig anbringelse er tegn på samarbejdsvillighed og at man får mere samvær m.m. Forældre/ familierne har dermed ikke ret til advokater og anbringelsesgrundlaget efterprøves ikke, men hvor forældre kan føle sig pressede til at acceptere en frivillig anbringelse med trusler om tvangsanbringelser. **Mentor Immanuel** finder det presserende nødvendigt, at forældre forud for beslutningen herom, informeres om forskellen mellem en frivillige - og tvangsanbringelser.

Udenlandske undersøgelser har vist, at anbringelser af oprindelige folks børn, både i Canada og i Australien, er 7-10 % højere end gennemsnittet, hvor de samme tendenser gør sig gældende for grønlandske børn i Danmark, hvilket er svært bekymrende og fordrer til yderligere undersøgelser heraf.

Sprog- og intelligenstests

Under udarbejdelsen af forældrekompetenceundersøgelser gennemføres der ofte tests. Dette med henblik på at vurdere forældreevner, potentielle forældreevner eller lign., hvor IQ'en måles m.m. De mest anvendte tests er WAIS, Rorsarch m.fl. Problemet med disse tests er, at de er tilpasset det Skandinaviske samfunds normer, sprog og kultur, som er tilpasset ved, at ca. 500 testpersoner svarer på spørgsmålene, hvor det "rigtige svar" er hvad flertallet af testpersonerne har svaret. Alle svar, der ikke rammer det gennemsnitlige svar fra etniske dansker, som har dansk som modersmål m.m., er "forkerte" og giver en negativ score. **Mentor Immanuel** har erfaret, at der er mange grønlandske forældre, der er vurderet til at

være "mentalt retarderede" med en IQ score på 69 og nedad, selvom de på grønlandsk, både i skrift og tale, har et udmærket grønlandsk og burde ikke være opnåeligt som fx "mentalt retardering" i forskellige grader.

Det er åbenlyst, at både forståelsen, i instruksen for opgaverne, og især verbalforståelsen for en grønlander, med grønlandsk som modersmål og baggrund, hvor tests evt. er gennemført med en tolk, ikke kan give et retvisende billede af personens formåen eller potentialer. En kommune har sågar **oplyst Mentor Immanuel**, at WAIS-testen er en "national test". Det er givet, at socialrådgiverne har haft Rigsfællesskabet i tankerne, men det danske sprog og den danske kultur så forskellig fra den grønlandske, at det er u hensigtsmæssig brug af resultaterne fra testene. **Mentor Immanuel** anser det som en nødvendighed, at disse tests tilpasses det grønlandske sprog, kultur og normer, såfremt testene fortsat skal anvendes og har forstået, at "kundegrundlaget" er så lille, at det ikke er rentabelt og hvor det også kan være svært at finde grønlandsksproget psykologer. Der er mange barrierer for, at grønlandske forældre/ børn, kan opnå en rimelig vurdering af deres formåen og deres potentiale, hvor det oftest vurderes, at forældrene, under henvisning til deres lave IQ ikke kan udvikle deres forældrekompetencer.

Mentor Immanuel skal ved denne lejlighed henlede opmærksomheden på, at der i Frederiksberg Kommune blev fundet 363 sager, hvor børnene vurderedes til at være uberettiget tvangsanbragte. Det var udelukkende en massiv gennemgang af samtlige sager, forestået af udenforstående konsulenter, som medførte at sagerne blev fundet. Disse sager har været indklaget for Ankestyrelsen og flere også domstolene, hvor fejl og mangler i sagerne ikke gennemgås, idet der ikke forefindes en forvaltningsdomstol i Danmark, hvorfor en fejlbehaftet sag med misinformationer kan føre til en uberettiget anbringelse.

Hvad socialrådgiveren har skrevet i sagen og har foretaget af vurderinger på i sagerne er "lov", uanset om det er en diagnose for alkoholmisbrug - det er defineret af WHO, hvad et fx alkoholmisbrug indebærer og oftest er familierne ikke omfattet af definitionerne. Det er vores holdning i Mentor Immanuel, at en grønlander ikke må nyde alkohol uden at det straks defineres som et misbrug, men kan altså bero på vurderinger som socialrådgiveren ikke har kompetencerne til at foretage og medfølgende diagnose. Sådanne vurderinger kan blive afgørende i anbringelsesager. I sager, som er yderst fejlbehaftede er den eneste klagemulighed for at få rettet fejl og mangler, en klage til kommunens ledelse over socialrådgiverens adfærd og manglende kompetencer til at foretage lægefaglige og psykologiske vurderinger. Kommunernes ledelse reagerer ofte slet ikke på klager eller afviser pr. automatik, at kommunens oplysninger er forkerte, idet medhold i en given klage ofte vil medføre, at der intet anbringelsesgrundlag er, hvorfor kommunerne ofte er meget tilbageholdende med at rette fejl og mangler. Såfremt ledelsen ikke udviser vilje til at rette op på fejl og mangler, er klagemulighederne er udtømte, idet det socialfaglige skøn ikke efterprøves og det er ikke muligt at sende hele sagens indhold til gennemgang hos nogen klageinstanser.

Det må antages, at grønlandske forældre og ofte med ringe dansk kundskaber, kan navigere rundt i klagesystemet, hvor en dele af den selvsamme sag skal påklages hhv. til det kommunale tilsyn, en del af sagen til Ligebehandlingsnævnet, en del af klagen til Folketingets Ombudsmand, en del af klagen til Ankestyrelsens børnekontor osv. Det er meget uoverskueligt og bliver illusorisk og såfremt Mentor Immanuel skal forfølge alle klager, kan tre fuldtidsstillinger sagtens udfyldes og den gratis retshjælp, som generelt udbydes i Danmark, rådgiver ofte udelukkende om klagemulighederne og kan ikke gennemgå sagen i dens helhed.

Debat om, at grønlandere får anerkendelse som en minoritet i Danmark, ønskes genoptaget

Idet vi, i kølvandet af de mangeartede problemstillinger, som vi har fået kendskab til gennem vores frivillige arbejde og som er svære for os, som en frivillig forening at gøre noget ved isoleret set, har vi et håb om, at grønlandernes retsstilling i Danmark tages op til genovervejelse. Vi har derfor en forhåbning om, at debatten om, hvorvidt grønlandere skal anerkendes som en minoritet i Danmark og de rettigheder der følger hermed, kan genoptages, idet vi ser et stort behov for en beskyttelse af de grønlandske borgere i Danmark, og især for den del af grønlanderne, der evt. i en kort periode, står i en meget sårbar situation, så konsekvenserne ikke bliver uoverskuelige for familierne. Institut for Menneskerettigheder har tidligere anbefalet, at en debat vedr. minoritetsbeskyttelse iværksættes og **Mentor Immanuel** håber på, at der vil ske en opfølgning herom snarest muligt. Dette skyldes til dels usikkerheden om grønlanderes kendskab til deres rettigheder, herunder den ringe anerkendelse af retten til sprog og kultur, den ringe retssikkerhed, de usikkerheder som sagsbehandlere m.fl. konstant møder i forbindelse med de grønlandske borgere i Danmark.

Mentor Immanuel har en forhåbning om, at grønlandere i Danmark bliver behørigt oplyst samt får en stemme i beslutningen om, hvorvidt grønlandere skal anerkendes som en minoritet, idet grønlandere ofte risikerer at få frataget dem deres retsstilling og – sikkerhed, idet de har svært ved at opnå rådgivning om deres rettigheder og dermed påberåbe sig deres rettigheder. Dette kan skyldes alt fra sproglige til kulturelle forskelle, hvor den grønlandske kultur ikke nyder en høj kulturel status i Danmark og kan pr. definition anses som en negativ og hæmmende faktor. Det kan uforvarende udmønte sig i eksklusion fremfor inklusion samt ringe muligheder for en fællesforståelse for familiernes udfordringer og evt. støttebehov, hvor familierne ikke opnår støtte til deres reelle udfordringer, men antagelser om deres udfordringer, som familierne ikke kan relatere sig til – for eksempel formodninger om alkoholmisbrug m.m. I og med at grønlandere anses som danske statsborgere, er grønlandere reelt ligestillede med etniske danskere, men når der ikke tages behørigt hensyn til grønlanderes sprog eller kultur, er en 1:1 sammenligning med etniske danskere, bl.a. deres sproglige formåen, uhensigtsmæssig idet der er flere parametre på tværs af kulturer, der er direkte usammenlignelige, men i yderste tilfælde kan medføre fattigdom, hjemløshed og opløste familier.

Det er derfor Mentor Immanuel's forhåbning, at debatten om en evt. anerkendelse af grønlandere som en minoritet, tages på et oplyst og reelt grundlag og med afsæt i den hverdag som mange sårbare grønlandere møder i dagens Danmark.

Mentor Immanuel's fremtidige projekter, som der løbende søges fondsmidler til

Mentor Immanuel er ved at udarbejde omfattende **informationsmateriale** vedr. rettigheder, som er henvendt til forældre, advokater og socialrådgivere. Mentor Immanuel har sågar fået tilsagn fra en meget kendt grønlandsk kunstner, som støtter vores arbejde med at lade sin kunst pryde informationsmateriale.

Mentor Immanuel har en forhåbning om, at der er en bred opbakning til dette vigtige arbejde, idet det ikke er almen viden og svært for fx forældre at opnå rådgivning om, at de fx har ret til boligstøtte, når samvær med de anbragte børn foregår i hjemmet, at de har ret til en bisidder/ partsrepræsentant, at få oversat væsentlige dokumenter til grønlandsk (som kommunerne oftest ikke imødekommer), at en § 54 støtte kan iværksættes ligeså snart behovet for anbringelse vurderes og uanset om det er en frivillig – eller

tvangsanbringelse (mange forældre har ikke en § 54 støtte førend vi har gjort opmærksom på muligheden), at de anbragte børn også kan opnå muligheden for en støtteperson osv.

Det er **Mentor Immanuel**'s vurdering, at der er mange grønlandske forældre, der ikke henvender sig til de etablerede og finansierede organisationer, idet de føler sig "flove", at de ikke går i dybden i sagerne og tilbyder hjælp med at klage over fejl og mangler jf. EU's forordning om Persondatasikkerhed, klager til Ligebehandlingsnævnet m.m., hvor medhold i klagerne, kan være af overordentlig betydning for sagerne og anbringelsesgrundlaget.

Derfor er det magtpåbyggende for **Mentor Immanuel**, at der udarbejdes informationsmateriale, som er tilgængeligt for alle også på grønlandsk, så forældre og familierne bliver opmærksomme på deres rettigheder og selv kan påberåbe sig deres rettigheder, såfremt forældrene, af forskellige årsager, ikke ønsker at opsøge hjælp hos Mentor Immanuel eller de etablerede organisationer, idet kommunerne ofte ikke oplyser om deres gængse rettigheder – nogle gange af sparehensyn.

Derudover er det planen, at der opnås midler til at gennemføre "**hjælp-til-selvhjælp**" for de forældre, der får anbragt deres børn, idet, at det er en traumatisk oplevelse for forældrene, uanset anbringelsesgrund og uanset om det er en frivillig- eller en tvangsanbringelse. Det er ikke uset, at forældre, der er på overførselsindkomst, bliver sanktionerede og bliver hjemløse, idet de, efter en så traumatisk oplevelse, kan være for nedbrudte til at huske mødeaftaler i jobcentre, være for afkræftede til at møde op m.m. Det er vores forhåbning, at forældre med anbragte børn, kan tage imod andre forældre, der just har fået anbragt deres børn, så de får en form for "akut krisehjælp". Anbringelser er barske og ofte i gråzonen for uberettigede, hvorfor forældre kan være fyldt med sorg og vrede, idet sagerne og beskrivelserne af dem som familie, som nævnt ovenfor, kan være yderst fejlbehængte og hvor fordomme kan spille en rolle i vurderingen af, hvorvidt et barn skal anbringes eller ej. Der er undersøgelser der viser, at fordomme om en minoritet kan spille en rolle i vurderinger og vi må understrege, at ingen er fejlfri, men at det kan blive en systematisk nedbrydelse af familierne, som bliver svært belastede, når forældre og vi som partsrepræsentanter, gentagne gange forgæves forsøger at gøre opmærksom på fejl og mangler og når de ikke rettes.

Der er mange, der efter anbringelse af deres børn, som ender i et misbrug, hvor forældrenes nedbrud kan blive en selvopfyldende profeti for kommunen og derefter illusorisk, at de anbragte børn bliver hjemgivet før det fyldte 18 år. Vi har aldrig oplevet, at forældre opnår støtte fra kommunerne i form af fx akut krisepsykolog, bliver mødt forståelse m.m., hvor kommunens mål tilsyneladende at "redde" børnene fra deres grønlandske forældre og hvor der er stor uenighed om familiens udfordringer, hvis der er nogen.

Vi har i mødet med forældrene oplevet, at de er brudt grædende sammen, idet de endelig har mødt nogen, der tror på, at de ikke er så forfærdelige mennesker som kommunen har udstillet dem som og som tror på, at sagen er fyldt med fejl og mangler, idet det er vores erfaring. Vi er meget ydmyge over den tillid forældrene viser os og det er meget let at samarbejde med forældrene, som ofte besidder en meget stor selvindsigt.

Mentor Immanuel er ligeledes i gang med at **udfærdige spørgeskemaer** for at danne et datagrundlag for forløbet i sagerne. Indtil videre har vi identificeret behov for datagrundlag for sagsforløbet, hvorvidt der blev ydet støtte, graden af informationerne om frivillige – og tvangsanbringelser i Danmark osv. Vi har

ligeledes kendskab til familier, der har følt sig nødsagede til at afbryde deres uddannelser og arbejde og flytte tilbage til Grønland, for at blive fri for fordomme om grundende til at deres barn fx er begyndt at mistrives, som ofte tilskrives deres grønlandske baggrund og fordommene herom. Der er fx også behov for at afdække sagernes opstart, hvor det er **Mentor Immanuel**s vurdering, at flere bekymringer omkring en familie, ikke er reelle bekymringer, hvor vi har eksempler på, at der er oprettet socialsager pga., at; familien taler kun grønlandsk i hjemmet, en vordende mor taler for lidt, en anden mor taler for meget, børnene har for meget mad med i deres madpakker osv. Sådanne bekymringer burde ikke give anledning til, at der blev oprettet en socialsag, men viser, at der er et stort fokus på grønlandske familier. Med ovenstående problemstillinger in mente, kan en sag meget hurtigt forvrænges og begynde at bære præg af fejlinformationer og – vurderinger. Det er ikke udelukket, at en familie kan have behov for støtte i en længere eller kortere periode, men som burde kunne gives ved mindre indgribende foranstaltninger, men hvor sagsbehandlerne ofte tyer til forældrekompetenceundersøgelser med tests med tvivlsomme resultater og som desværre ofte ender med anbringelser.

Vi er opmærksomme på, at VIVE er ved at udarbejde en analyse af anbringelser af grønlandske børn i Danmark, og vi ved også, fra tidligere lignende undersøgelser om etniske minoriteter, at anbringelsesgrundlaget vil blive beskrevet og vurderet ud fra, hvad socialrådgiverne har tilskrevet anbringelsesgrundlaget på og hvor det i tidligere undersøgelser om andre etniske minoriteter i generelle vendinger er beskrevet som mere voldelige, har mere misbrug m.m. Vi har mange eksempler på, at der i sager ofte er misinformationer herom, men som tidligere nævnt, kan bero på et "formodet" alkoholmisbrug, formodninger om, oftest en voldelig far, formodninger om seksuelt overgreb osv. selvom der intet belæg er herfor og som er forhold, som end ikke er meldt til politiet. Der er eksempler på, at socialrådgivere har meldt forældrene til politiet, hvor sagen har været lukket af politiet efter endt afhøring, idet de har fundet, at der intet belæg er for anmeldelsen. Socialrådgivere og børneungeudvalgene kan da, i yderste tilfælde og ud fra et forsigtighedsprincip, vurdere, at et tiltalefrafald, kan skyldes manglende beviser, fremfor, at det anmeldte forhold ikke er sket.

Mentor Immanuel har flere projekter på tegnebrættet, som der vil blive oplyst om løbende.

Vi håber at indeværende henvendelse vil blive anset som en hjælp til en bredere fællesforståelse for de problemstillinger, som grønlandske familier står overfor på anbringelsesområdet, når grønlandske børn anbringes i Danmark uanset om det er frivillige eller tvangsanbringelser, idet området er kontroversielt og et meget følsomt område.

Mentor Immanuel står gerne til rådighed, såfremt der er spørgsmål eller såfremt der ønskes yderligere uddybning eller sparring om de berørte emner.

Med venlig hilsen
Mentor Immanuel

Karen Banke Petersen
Formand
mail: karen@menim.dk
Tlf. 26437426

Najannguaq Dalgård Christensen
Partsrep./ stud.cand.mag.samf.fil
mail: najannguaq@menim.dk
Tlf. 26399166

Tina Naamansen
Partsrep./Cand.jur.
mail: tina@menim.dk
Tlf. 60164003